

stand til at løse problemerne selv på en forsvarlig måde. Det er jo det, der ligger i den danske model.

På den baggrund foreslås det, at konkurrence- og kundeklausulerne bevares i deres nuværende form, og at revisionsbestemmelsen ophæves.

Jeg vil slutte med at takke de ordførere, der har støttet forslaget, og jeg er sikker på, at uafklarede spørgsmål vil kunne løses under udvalgsbehandlingen.

Til det spørgsmål, som hr. Jan Petersen og hr. Lars Barfoed har rejst vedrørende aftaler mellem virksomheder om ikke at ansætte hinandens medarbejdere, vil jeg gerne give tilsagn om, at vi ser på dette spørgsmål i Arbejdsmarkedsudvalget. Spørgsmålet vedrører ikke dette lovforslag, og jeg vil derfor bede mine embedsmænd starte med at udarbejde et notat med den viden, som vi og organisationerne har, om de her klausuler og så snart som muligt oversende det til Arbejdsmarkedsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 35: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Tilknytning til Eurodac-forordningen og Dublinforordningen på mellemstatsligt grundlag m.v.).

Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 7/10 2004).

Lovforslaget sattes til behandling.

Forhandling

Irene Simonsen (V):

Det her lovforslag er et lovforslag, jeg har set frem til i, ja, faktisk flere år at kunne være med til at gennemføre. Venstre støtter selvfølgelig lovforslaget fuldt ud, og vi er glade for, at der er taget det her initiativ, som handler om en ændring af udlændingeloven, hvor vi går ind på et mellemstatsligt niveau og laver et samarbejde i EU omkring Eurodac.

Kl. 10.55

Det er jo noget teknisk noget, så jeg vil prøve at tage det sådan helt fra den praktiske side: Hvad betyder det her så for de mennesker, der er involveret i det? De, der er involveret i det, er asylsøgere. Asylsøgere er der ca. 400.000 af i samtlige EU-lande om året, og mellem 10 og 20 pct. af dem forsøger at snyde sig igennem ved at søge asyl i flere lande på en gang.

Det har så medført, at der har været et kæmpe administrativt bøvvl via Dublinkonventionen, hvor man skulle samarbejde og finde ud af, hvor den enkelte asylansøger først havde søgt asyl, for det er jo det land, der så har ansvaret for at køre asylbehandlingen.

Det har medført, at mellem 80 og 90 pct. af asylsøgere har haft en lang sagsbehandlingsgang, fordi vi har været nødt til på en helt praktisk måde at undersøge, om vedkommende nu havde søgt asyl i et andet land, og det har trukket tiden ud. Det har gjort, at der er nogle mennesker, som i forvejen er ramt, som er reelle asylansøgere, som sidder og venter i al for lang tid på, at deres sag kan blive afgjort.

Ved nu at lave den mellemstatslige aftale, som man gør her, går vi ind og bruger et fingeraftrykssystem, som udvalget i øvrigt har været oppe at se. Jeg tror, det er næsten 2 år siden, at vi var oppe i Sandholmlejren for at se, hvordan det kan føres ud i praksis. En asylansøger, der kommer til Danmark, får taget et fingeraftryk, som så kan sammenkøres via en fælles database i alle disse aftalelande, så man lynhurtigt kan se, om vedkommende asylansøger har søgt asyl i et andet land.

Ergo: Vi får her noget tidsbesparende, og vi hjælper de mennesker, som reelt er i nød. Det vil sige, at de asylansøgere, som kommer og ansøger på den rigtige måde i ét land og lader deres sag køre der, får forkortet deres sagsbehandlingstid, ved at vi går ind på mellemstatsligt niveau og tilslutter os Eurodac-forordningen, som

jeg jo på det kraftigste fra Venstres side kan anbefale at vi tilslutter os.

Der er ingen problemer med det her lovforslag i forhold til de forbehold, vi har i EU, fordi det foregår på et mellemstatsligt niveau, så også her er der taget de hensyn, der skal tages.

Alt i alt ser jeg det her som et meget positivt forslag, som jeg ser frem til, at vi i også praksis får til at fungere til gavn for de asylsøgere, som sidder og får behandlet deres sag. Tingene kan fra statens side foregå lettere, bedre og nemmere og uden det administrative bøvl til gavn for ikke mindst de mennesker, der sidder og venter på at kunne komme videre med deres liv.

Venstre støtter forslaget.

Morten Bødskov (S):

Socialdemokratiet støtter, at Danmark på et mellemstatsligt grundlag tiltræder Eurodac-forordningen og Dublinforordningen. Det har været en lang proces, og vi hilser med tilfredshed, at regeringen med aftalen har skabt grundlag for at indfri det ønske om tiltrædelse til aftalerne, som jo også blev fremført af SR-regeringen tilbage i 1999.

De to aftaler er et glimrende bevis på, at det kan betale sig at samarbejde i Europa om bl.a. asyl- og udlændingspørgsmålet. Samtidig er aftalerne jo også, ikke mindst også den lange 5-årige proces, som ligger forud for dagens debat, et godt bevis på, at Danmarks forbehold koster Danmark indflydelse og derfor bør afskaffes.

Siden 1990 har der i EU-samarbejdet eksisteret retningslinjer for behandlingen af asylansøgninger. Dublinkonventionen hedder aftalen. Den sikrer bl.a., at en ansøgning om asyl kun behandles i det land, hvor ansøgningen indgives. Formålet med Eurodac-forordningen er at sikre et mere effektivt samarbejde om behandlingen af asylansøgninger i EU.

Det centrale, som også den forrige ordfører omtalte, er som sagt en database, hvor de lande, der deltager i samarbejdet, forpligter sig til at optage fingeraftryk af asylansøgere og udlændinge, som pågribes i forbindelse med et forsøg på ulovligt at indrejse i et EU-medlemsland fra et ikke-EU-medlemsland, og som ikke kan afvises. Fingeraftrykkene kan så herefter sammenlignes, og derved kan vi sikre en mere effektiv behandling af asylansøgninger i EU.

Kl. 11.00

Vi mener i Socialdemokratiet, at kriterierne for både registrering, behandling af fingeraftrykkene og den enkeltes retssikkerhed og sik-

ring af både nationale og fælles tilsynsmyndigheder gør, at systemet kan fungere på forsvarlig vis. Samtidig finder Socialdemokratiet det meget positivt, at den oprindelige Dublinkonvention nu er udvidet, så beskyttelsen af familien som enhed er blevet en del af samarbejdet. Vi husker vel alle de grusomme historier om mindreårige, uledsagede asylansøgere, og hvis det nu bevises, at disse ulykkelige børn har et familiemedlem i et EU-land, bliver det det pågældende lands ansvar at behandle ansøgningen fra barnet og sikre, at familien hurtigst muligt bringes sammen.

Det er en meget sympatisk ændring af den oprindelige konvention, som vi selvfølgelig synes er prisværdig, og med disse ord skal jeg bare sige, at Socialdemokratiet selvfølgelig støtter, at Danmark tiltræder denne aftale.

Formanden:

Tak til hr. Morten Bødskov, og så er det hr. Jesper Langballe som ordfører.

Jesper Langballe (DF):

Det samme gør Dansk Folkeparti, men lad mig begynde med at sige, at op gennem 1980'erne og 1990'erne gennemførte Europa jo sit store selv-mordsforsøg ved at åbne kritikløst for masse-indvandringen, og det er kommet til at stå mere og mere klart, at det problem kan EU overhovedet ikke gøre noget reelt ved.

Viljen og måske evnen mangler. Begge dele havde vi til gengæld selv efter det politiske systemskifte efter sidste valg, og her i Danmark gjorde vi det egentlig klart for alverden, at håbet om at få løst det problem og få reddet Europa må man knytte til nationalstaterne og ikke til fælles asylregler i EU, der vil være døden.

Men – og så kommer indrømmelsen – det, vi snakker om i dag, drejer sig jo netop ikke om asylregler. Selv hos letsindige, perspektivløse europæiske politikere var der sans for det barokke og uhensigtsmæssige i, at en række forskellige europæiske lande behandlede de samme asylansøgninger, fordi asylansøgerne shoppede rundt og forsøgte sig snart her og snart der. Det førte så, som det allerede er blevet sagt, til Dublinkonventionen, der i begyndelsen af 2003 blev afløst af Dublin 2, hvor man kundgjorde princippet om, at kun ét land skulle behandle en bestemt asylansøger, og at man effektivt kunne definere det land, hvor det skulle gøres, af Eurodac-forordningen – et fingeraftrykssystem, der,

så vidt jeg forstår, fungerer overordentlig effektivt.

Nu er vi så nået dertil, at Danmark, som jo på grund af det retlige forbehold har stået udenfor, kan tilslutte sig ved en mellemstatslig aftale, ligesom i øvrigt Norge og Island har gjort. Det har været længe undervejs. Jeg forstår, det er østudvidelsen, der har forsinket det, men vi kan helt dele Venstres ordførers og, ved jeg, også ministerens meget store glæde over, at denne fornuf-tige sag nu er på plads.

Så vil jeg tilføje, at den ekstra glæde, vi føler, og som jeg ikke er sikker på ministeren deler, skyldes, at ordningen er mellemstatslig og frivillig. Det vil i øvrigt også sige, at den er opsigelig og ikke som for de andre EU-landes vedkommende har karakter af en ordre, som man bare kan sige jawohl til.

Vi har i Integrationsudvalget haft lejlighed til at se, hvordan fingeraftrykssystemet fungerer i Sandholmlejren. Det virker utrolig teknisk snedigt og effektivt, og jeg forstår også, at Sandholmlejren allerede nu er nået langt med hensyn til en frivillig fingeraftryksregistrering.

Kl. 11.05

Jeg vil som sagt netop glæde mig over, at det er en parallelaftale, og jeg kan ikke lade være med at udtrykke det håb for fremtidens Europa, at det i stedet for den nuværende overstatslige mastodont kunne blive et Europa, som er bygget op på mellemstatlige parallelaftaler.

Formanden:

Tak til hr. Jesper Langballe, og så er det fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg tror, jeg vil fortsætte umiddelbart, hvor hr. Jesper Langballe slap, og sige, at vi jo kan se af det her, hvor utrolig komplicerede sagerne bliver. Det er lovteknisk meget kompliceret, så vel den danske grundlov som EU's ikke særlig enkle regler skal i spil, før det reelle indhold af lovgivningen kan træde i kraft, og alle disse komplikationer opstår, fordi vi har det retlige forbehold og derfor skal indgå en parallelaftale. Men lad det nu ligge. Det ser vi lidt forskelligt på, og det er heller ikke det, vi behandler her.

Formålet med lovforslaget er, at Danmark skal tilknyttes Eurodac-forordningen og Dublinforordningen på mellemstatsligt grundlag. Som det har været nævnt flere gange, er Eurodac et europæisk fingeraftryksregister og Dublinfor-

ordningen et regelsæt, der fastsætter, i hvilket land en asylsøgers sag skal behandles. Formålet med Dublinforordningen er bl.a. at sikre, at en ansøger om asyl i et af de tilknyttede lande alene behandles i ét land, og Eurodac er et af de hjælpemidler, der skal tages i brug for at nå dette mål.

Ifølge lovforslaget skal der tages fingeraftryk af alle udlændinge, der søger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, eller som pågribes i forbindelse med et forsøg på ulovligt at indrejse her i landet fra et ikke-EU-land og ikke afvises i medfør af § 28. Der skal også tages fingeraftryk af en udlænding, der opholder sig ulovligt her i landet, med henblik på at kontrollere, om vedkommende tidligere har søgt om asyl i et andet EU-land, og herudover er der en række andre situationer, hvor der kan optages fingeraftryk. De videregives så til den centrale Eurodac-enhed sammen med visse nærmere bestemte oplysninger om den person, det drejer sig om.

Efter Det Konservative Folkepartis mening er det særdeles fornuftigt, at vi tilslutter os Eurodac- og Dublinforordningerne, og vi kan støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg er ikke spor forbavset over, at fru Else Theill Sørensen påpeger, hvor stor og kompliceret en proces det har været på grund af det retlige forbehold. Den har virkelig været sej, og vi ved jo også, at ministeren havde regnet med at kunne forelægge lovforslaget allerede før sommerferien.

Men jeg vil alligevel godt spørge fru Else Theill Sørensen, om hun ikke kan se, at det faktiske er at rette bager for smed at give det retlige forbehold skylden. Alle komplikationerne er nemlig opstået i EU. Det er jo, fordi sagen har skullet pendle frem og tilbage mellem Rådet og Kommissionen, at den er trukket ud, og så er der kommet de ekstra komplikationer til, som ingen kan gøre for, men som østudvidelsen skabte.

Det er derfor, jeg siger, at jeg har et eller andet dunkelt håb: Tænk, hvis alt det overstatslige en dag brasede sammen, og man fik et Europa, der var gearet til at bygge sit samarbejde op på mellemstatslige aftaler. Det tror jeg ville være effektivt og ikke spor kompliceret.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Hr. Jesper Langballe tror, det vil være effektivt og ikke spor kompliceret. Det tror jeg nu ikke, men det er nok lidt et spørgsmål om tro i den sammenhæng.

Jeg vil sige, at jeg var selv lidt ude om det. Min indledning var skrevet på forhånd angående det retlige forbehold, her provokerede jeg hr. Langballe, og derudover sagde jeg en lille sætning, som jeg havde slået en ring om. Men lad det nu ligge, for det er jo strengt taget ikke det, vi debatterer nu, og vi ved jo godt, at vi har et forskelligt syn på EU.

Formanden:

Tak til fru Else Theill Sørensen, og så er det SF's ordfører, fru Anne Baastrup.

Kl. 11.10

Anne Baastrup (SF):

Dette lovforslag er tilsyneladende blevet udarbejdet ganske, ganske hurtigt i Integrationsministeriet. Det kan vi se dels på baggrund af Institut for Menneskerettigheders indledende kommentarer, hvor de skrev, at det var vanskeligt for dem overhovedet at finde hoved og hale i det udkast, de fik, dels fordi vi samtidig kan konstatere, at vi først her til morgen fik ministeriets kommentarer til de høringssvar, der er kommet ind. Derfor er det med alle forbehold, at jeg nu kommer med SF's foreløbige indstilling.

For det første synes vi, det er godt, at man hurtigt kan få færdiggjort asylansøgninger. Der er ingen tvivl om, at Dublinkonventionen og det meget langsomme arbejde har kostet folk utrolig megen tid i asyල්lejrene – ingen tvivl om det – og at det vil være en fordel for asylansøgere, at de hurtigt kan få afgjort deres sager. Men der er jo indvendinger fra så vel Institut for Menneskerettigheder som Amnesty, og de indvendinger synes jeg vi skal dyrke noget mere.

For det første er der flere steder i høringssvarene overvejelser om, hvorvidt man skal bruge nogle andre ord, hvorvidt man kan bruge ordet afvisning, og om der ikke skal indføres en klageadgang angående videregivelse af fingeraftryk. Der er også en påstand fra Institut for Menneskerettigheder, hvor man med henvisning til en navngiven professor i England mener, at fingeraftryk i nogle lande bruges til andet end blot at identificere, hvorvidt man har søgt asyl i et andet land. Den type kommentarer til lovforslaget

afvises imidlertid ganske kort fra Integrationsministeriets side i kommentaren til høringerne.

Derudover er det i mine øjne ganske betænkeligt, at vi kan se frem til en rådsbeslutning på et tidspunkt, hvor man med nogle ord, som kan få det til at løbe koldt ned ad ryggen på mig, skal anvende synergieffekten af de oplysninger, EU har om de mennesker, der opholder sig i EU-medlemslandene. Det betyder omsat til almindeligt dansk, at vi kan forvente, at man på EU-niveau på et eller andet tidspunkt træffer en beslutning om, at de oplysninger, der ligger i fingeraftryksregisteret i Eurodac, kan anvendes til bekæmpelse af terrorisme – vel vidende, at når man starter med den type ord, lander vi til sidst i en situation, hvor disse fingeraftryk kan bruges og videregives til lande, hvor vi ikke kan være sikre på, at registerbeskyttelsen er tilstrækkelig. Derfor synes jeg også, at vi under udvalgsbehandlingen skal diskutere nøjere, hvordan den danske holdning er til eventuelt at indføre en generel videregivelse af Eurodacs fingeraftryksoplysninger til andre formål.

Det er altså med en vis skepsis, vi ser på dette lovforslag, men jeg vil godt afslutte med at gentage det, jeg startede med. Det vil være godt, hvis vi får en hurtigere sagsbehandling af asylansøgningerne, og det er vores indfaldsvinkel.

Formanden:

Tak til fru Anne Baastrup, og så er det fru Pia Boisen som ordfører.

Pia Boisen (EL):

Der er jo snart ikke den sag, som ikke kan få det prædikat, at det er for folks egen skyld, vi gør dette eller hint. Det var regeringens synspunkt, da den indførte 24-års-reglen for unge, der ønsker at gifte sig, det gjaldt, da asylreglerne blev strammet, og det gælder åbenbart også for dette forslag, kan jeg forstå på Venstres ordfører. Når der skal koordineres på asylområdet, er det for asylansøgerens skyld, for andet kan vi jo ikke være bekendt.

Uden at jeg skal gå for langt ind i den debat, er det værd lige at holde fast i, at det altså er sådan, dette lovforslag sælges. Men jeg bliver nødt til at sige, at bag facaden ligger der en grum grundholdning til flygtninge – en holdning, som jo ikke bare trives her i landet, men også i EU. Flygtninge er o.k., bare det ikke er her, de er flygtninge. Kommer de alligevel, skal de ikke tro, at det er paradiset, det skal vi nok sørge for, og derfor iværksætter vi milliarddyre organisatio-

ner, databaser, overvågningssystemer og procedurer, som skal holde dem på afstand eller ekspedere dem ud. Ude af syne er nemlig ude af sind. Dette konkrete forslag er et redskab til gennemførelse af denne overordnede politik, og de partier, der bår dets forgænger igennem, må også klare ærterne denne gang.

Kl. 11.15

Kigger man på hørings svarene, påpeges der en række betænkelige forhold, som vi ser frem til under udvalgsarbejdet at få belyst blot en smule mere.

Datatilsynet fremhæver, at der i formuleringen om, hvem der ud over Rigspolitiet har adgang til fingeraftryksregisteret, optræder et »andre«, som ikke er nærmere præciseret. Vi synes, det ville være rimeligt i forhold til retssikkerheden, om sådanne bemyndigelser, som ministeren tiltager sig på dette område, var blot en smule mere afklarede. Det er ganske vidtgående be-
føjelser, man her giver ministeren.

I øvrigt har også Amnesty International taget fat på forskellige uklarheder i lovforslaget. Organisationen påpeger i øvrigt, at fra en britisk juraekspert, Steve Peers, er der blevet gjort opmærksom på, at netop fingeraftryksregistreringen kan misbruges i sammenhænge, som ikke har noget som helst med asylansøgning at gøre, hvilket fru Anne Baastrup nævnte i forbindelse med den meget brede opfattelse af terrorisme.

I Enhedslisten har vi ikke noget imod at samarbejde om asylsøgere forhold, og det kunne være smukt, hvis dette forslag havde haft dette hovedsigte, men sådan er det ikke.

Den hovedindfaldsvinkel, der præger den nuværende asylpolitik, drejer sig efter vores opfattelse om at få det gjort så vanskeligt og usikkert som muligt at søge asyl. De partier, der bifalder denne indfaldsvinkel, må så tage ansvaret, og det er et stort ansvar, som spiller med menneskers liv.

Mere konkret har Enhedslisten en række spørgsmål om retssikkerheden i forbindelse med lovforslaget, som vi ser frem til at få belyst under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning):

Irene Simonsen (V):

Jeg kunne da godt tænke mig at spørge fru Pia Boisen, når fru Pia Boisen fremlagde det, som om Venstre nu har en masse grumme hensigter med det forslag her under dække af, at vi siger, at det skal være til gavn for nogen. Er det ikke rigtigt, at 80-90 pct. af de asylansøgere, der kom-

mer her og søger asyl, får en længere sagsbehandlingstid, fordi et sted mellem 10 og 20 pct. forsøger at snyde med tingene og søger i flere lande på én gang?

Er det derfor ikke rigtigt, at hvis vi lader være med at lave det her, så rammer vi 80-90 pct. af asylansøgerne?

(Kort bemærkning):

Pia Boisen (EL):

Jeg opfatter i meget høj grad det her forslag som en teknisk gennemførelse af den asylpolitik, der ligger. Jeg synes, det mere handler om, hvilken farve man nu maler barakkerne, end om at få dem afskaffet.

(Kort bemærkning):

Irene Simonsen (V):

Jeg kan konstatere, at jeg ikke fik svar på mit spørgsmål, fordi det er svært for Enhedslisten at sige, at man rent faktisk rammer 80-90 pct. af asylansøgerne, hvis ikke man vedtager det her forslag.

Vi har jo igennem lang tid – faktisk flere år – hørt om, hvordan nogle familier sidder og venter og venter, og den sagsbehandlingstid skal nedbringes. Også her har jeg hørt Enhedslisten galpe op om – og ikke altid på en helt seriøs måde – hvordan vi skal have nedbragt de her sagsbehandlingstider, men når det så kommer til at skulle tage et ansvar, stiller man sig bare igen ude på protestfløjen i stedet for at hjælpe de 80-90 pct. Det ville være kønt, hvis Enhedslisten også ville tage ansvar.

(Kort bemærkning):

Pia Boisen (EL):

Det var da et nyt ord, som jeg så har lært at man kan bruge her i salen.

Vi opfatter det her som en teknisk gennemførelse, og jeg tror, der er en lang række andre måder, man kunne fremme behandlingen af asylansøgersager på end blot ved at tage fat på den problemstilling, som det her løser.

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at her i salen galper man ikke op, der taler man.

Så er det fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KD):

Kristendemokraterne er positive over for det her lovforslag, det at få et samarbejde på det retslige

område, når det drejer sig om Eurodac-forordningen og Dublinforordningen.

Hensigten med Eurodac-forordningen er at oprette et centralt register, der skal registrere og sammenligne fingeraftryk fra personer, der indrejser til medlemslandene efter Dublinforordningen.

Med fingeraftryksregisteret bliver det nemmere at identificere, hvilket land der har ansvaret for behandlingen af ansøgninger om asyl. Det forventes hermed, at sagsbehandlingstiderne for asylansøgere vil blive kortere, hvilket vi naturligvis finder er vigtigt, og som er et område, vi også er interesseret i bliver forbedret.

Kl. 11.20

Vi mener dog, at Danmark må sikre, at personfølsomme oplysninger må håndteres på en måde, der sikrer retssikkerheden for de personer, der havner i registeret. Og det må derfor præciseres, hvilke andre end politichefen – det er § 58 – der kan videregive oplysninger til den centrale Eurodac-enhed.

Så er der også spørgsmålet om, at Det Europæiske Råd ved et møde jo er kommet frem med, om man skulle have synergieffekten ved at videregive oplysninger som led i bekæmpelse af terror og forebyggelse. Der synes jeg også, det er vigtigt at se på retssikkerheden i det spørgsmål.

Vi kan selvfølgelig også tilslutte os Dublinforordningen, der opstiller regler for, hvilken stat der er ansvarlig for behandling af en asylansøgning, der indgives i et af medlemslandene, til erstatning for Dublinkonventionen.

Så vi er meget positive over for dette lovforslag, og det skulle jeg også sige at De Radikale er.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Da jeg for 10 år siden var nyvalgt medlem af Europa-Parlamentet, var den allerførste sag i udvalget om borgernes friheder Eurodac. Der var stor utålmodighed i udvalget, og der var mange indlæg rettet mod Kommissionen og Ministerrådet, for man syntes, at det tog for lang tid at få Eurodac til at blive til noget.

Det var jo så indlysende fornuftigt; jeg vidste jo fra det hjemlige Retsudvalg, at da Danmark og Holland foretog et eksperiment, hvor man undersøgte somaliske asylansøgere i Danmark og i Holland, fandt man frem til, at hver femte havde søgt asyl i både Holland og Danmark. Og så kan enhver jo forestille sig, hvor mange der måske også havde søgt asyl i Norge og Sverige og Tyskland osv.

Så behovet var indlysende, og utålmodigheden var stor, og det er 10 år siden. Det synes jeg lige, hr. Jesper Langballe skal tænke lidt over, for sådan er det altså, når man laver mellemstatsligt samarbejde.

Det var først, da der blev skrevet direktiver om Eurodac og om Dublinkonventionen, at der kom fart i tingene, og det var tilfældigvis under det danske formandskab.

For præcis 2 år siden sad jeg så begravet i to vigtige sager i EU's Ministerråd for indenrigsministre, nemlig Eurodac og Dublinkonventionen. Der mødte jeg dem igen. Og det lykkedes uden særligt besvær, når det gælder Eurodac, for alle var tilhængere af det.

Når det gælder Dublinkonventionen, var det efter meget besvær, det lykkedes, fordi de sydeuropæiske lande syntes, at det skulle være det land, hvor man indgav asylansøgningen, som skulle tage sig af den, mens de nordeuropæiske lande af en eller anden grund syntes, at det skulle være det land, hvor asylansøgeren først var kommet, som skulle tage sig af asylansøgningen. Og de syntes, at de første 2 år skulle det være det første asylland, som skulle tage sig af asylansøgningen.

Kompromiset mellem 0 år og 2 år blev 1 år, men det var ikke nok, for hvad nu, hvis man i længere tid havde opholdt sig i et tredje land inden for EU? Her blev så kompromiset, som blev formuleret af det danske formandskab, at hvis der var gået mere end 1 år, efter at man var ankommet til EU, så var det det land, hvor man sidst havde været 5 måneder, som skulle tage sig af asylansøgningen. Og hvis der ikke var noget sted, hvor man havde været 5 måneder, så var det det land, hvor man indgav ansøgningen.

Det var det kompromis, som Danmark lagde frem! Og i december 2002 var der faktisk ikke særlig mange lande, som kunne tiltræde det, men det var med vidt forskellige begrundelser. Så jeg endte med at sige ved et møde i december 2002, at nu kunne de gå hjem og tænke over det. Der var kun én mulig løsning, og det var det danske forslag, og det blev de nødt til at tage, som det lå, uden nogen som helst ændringer, og så kunne de ringe og sige senest torsdag aften, om de kunne acceptere det. Og det kunne de alle sammen. Så det er made in Denmark, når vi i dag tiltræder Dublinkonventionen.

Og glad var formanden, da det hele var i hus, det var nemlig mig. Jeg annoncerede, at hermed er der så 15 lande, som har tiltrådt dette udmærkede system, som sammen med Eurodac-kori-

ventionen jo virkelig er grundlaget for en mere rationel behandling af asylansøgninger i hele Europa, hvor man tilmed for første gang får overholdt menneskerettighedskonventionen, flygtningekonventionen og torturkonventionen.

Kl. 11.25

Så lød der desværre en pinlig røst fra den juridiske tjeneste. 14 lande, sagde man, og der gik det igen op for mig: Det var jo rigtigt nok, at alle var enige, men Danmark var ikke med. Det tog så 2 år for Danmark at komme med, og kommissær Vittorino kan bekræfte, at jeg har plaget ham om det, hver eneste gang jeg har set ham.

Den norske minister har skældt Danmark ud. Hun har anklaget os for, at det måske var, fordi vi ikke gerne ville have, at der blev sendt nogle fra Norge til Danmark, at vi ikke havde tiltrådt, og at vi ikke var med i Eurodac, for Norge var jo med før Danmark, og Island var med før Danmark.

Men jeg har forsikret hende om – jeg har skrevet til hende i går – at nu ligger det i Folketinget, og at vi har førstebehandling, og at jeg har gjort alt, hvad jeg kan, og det tror jeg også hun tror på.

Så dette er forklaringen på, at jeg ikke har noget manuskript med. Jeg kan det forfra og bagfra i søvne. Jeg har ævlet og bævlet – undskyld, hvis jeg siger det, men det må man vist godt sige om sig selv – og vi har brugt, jeg ved ikke hvor mange kræfter på det, også mine embedsmænd var ved at blive syge af det til sidst.

Nu ligger det her i Folketinget, halleluja – det må man godt sige, tror jeg – og så håber jeg, at det kan tiltrædes af et bredt flertal, og jeg er utrolig glad for, at det tilsyneladende er tilfældet.

De retssikkerhedshensyn, som der er blevet spurgt til, er nøjagtig dem, der blev spurgt til i Europa-Parlamentet for 10 år siden. Jeg vil meget gerne give et godt svar på det, for jeg mener, at begge direktiver er fuldstændig vandtætte på det punkt, og det har jeg intet imod at man får sort på hvidt i udvalget.

Så vil jeg bare til sidst sige med hensyn til det overstatslige element, at vel har EF-Domstolen en mulighed for at påvirke den danske afgørelse, men det er jo noget, vi selv har bestemt, så det ændrer intet ved det mellemstatslige, at EF-Domstolen kan afgive en præjudiciel udtalelse, som den danske domstol skal følge. Det er jo den danske lov, der siger, at den danske domstol skal følge den udtalelse, så det er et rent mellemstatsligt foretagende. Det har taget tid, fordi det

er mellemstatsligt, men nu er det der, og så skal vi være glade for det.

Formanden:

Tak til integrationsministeren.

Der er vel visse frihedsgrader i forretningsordenen, når man giver sig selv en karakteristik.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 1:

Forslag til folketingsbeslutning om obligatorisk tilbud om behandling til ofre for vold i hjemmet og udøvere af vold i hjemmet.

Af Jann Sjursen (KD) m.fl.
(Fremsat 7/10 2004).

Forslaget sattes til behandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Vold er en alvorlig hændelse for den person, som det går ud over. Det er derfor vigtigt, at vi i fællesskab bestræber os på at begrænse volden og ikke mindst hjælpe de personer, som bliver ramt af volden. Jeg er helt enig med forslagsstillerne i, at volden i hjemmet ikke kun skal følges op med straf og bortvisning af udøvere af vold i hjemmet, men også med rådgivning, behandling og andre hjælpemuligheder for offer og voldsmand, så de negative konsekvenser af volden bliver minimeret og årsagerne til volden bliver afhjulpet.

Det er også derfor, regeringen har prioriteret indsatsen mod vold højt. Regeringen vedtog jo i marts 2002 en handlingsplan til bekæmpelse af